

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Навчально-науковий інститут мистецтв

Кафедра виконавського мистецтва

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Оркестровий клас

Освітня програма **Музичне мистецтво**

Спеціальність **025 Музичне мистецтво**

Галузь знань **02** **Культура і мистецтво**

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 11 від «28» серпня 2019 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Оркестровий клас
Викладач (-і)	Єднак С.Б.
Контактний телефон викладача	0667029891
E-mail викладача	zam_art@ukr.net
Формат дисципліни	Групове практичне заняття
Обсяг дисципліни	
Посилання на сайт дистанційного навчання	Не передбачено дистанційного навчання
Консультації	Кожна п'ятниця з 10.00 до 14.00 год.

2. Анотація до курсу

У навчанні і вихованні майбутніх виконавців і педагогів спеціальним класам належить особливо важлива роль. Найважливішою задачею педагога з фаху є виховання в студентів розуміння основної мети – навчитися правдиво розкривати художній задум виконуваних творів і засобами музично-виконавської майстерності доносити його до слухачів. Тому робота в спеціальному класі спрямована головним чином на усвідомлення і творче втілення студентом змісту, форми, стилю виконуваних творів і на оволодіння різноманітними засобами художньої майстерності.

Плідність цієї роботи значною мірою обумовлюється розвитком творчої ініціативи і самостійності студента. Постійне стимулювання творчої ініціативи студента, виховання в нього навичок самостійної роботи є однією з головних задач музичного виховання.

Прагнучи до найбільш досконалого виконання, усіяко розвиваючи віртуозну техніку, роз'яснюючи шляхи і методи оволодіння прийомами гри на інструменті, потрібно виховувати в той же час правильне розуміння музично-виконавської техніки, що є лише засобом утілення художньо-виконавських задумів. Особливе місце повинна займати робота над оволодінням співучим змістовним тоном у широкому змісті цього слова. Виховання художньої і технічної сторін музично-виконавської майстерності варто здійснювати в їхній нерозривній єдності.

3. Мета та цілі курсу

Професійна підготовка студента до вимог праці у професійному колективі, всебічне вивчення вищих мистецьких навчальних закладів історії і теорії оркестрового виконавства; визначити пріоритетні напрямки практичної діяльності майбутніх спеціалістів; розвиток художнього кругозору студентів і їх здатності орієнтуватися в різноманітних стилях і напрямках в галузі оркестрового виконавства, педагогіки і творчості; готувати студента до організації та здійснення оркестрової діяльності.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні:

✓ **Знати:**

- основи свідомого і професійно-художнього виконання творів;
- специфіку роботи в колективах;
- методичку роботи з колективом;
- репертуар;
- науково-теоретичну літературу;
- рівень сучасної науково-теоретичної бази оркестрового виконавства.

✓ **Вміти:**

- працювати в професійному колективі;
- розвивати виконавські здібності;
- працювати над вправами;

<ul style="list-style-type: none"> ➤ здійснювати форматворчий та виконавський аналіз творів; ➤ читати нотний матеріал, вконуючи штрихові, темпові та динамічні відтінки; ➤ об'єднувати індивідуальну манеру виконання для досягнення монолітності звучання.
--

4. Результати навчання (компетентності)

▶ Усвідомлювати специфіку музичного виконавства як вид творчої діяльності.
▶ Демонструвати артистизм, свободу самовираження, виконавську волю, концентрацію уваги.
▶ Створювати індивідуальну художню інтерпретацію музичного твору.
▶ Користуватися методологією аналізу та оцінки особливостей виконавської інтерпретації, національних шкіл, виконавських стилів.
▶ Розуміти музичний твір в культурно-історичному контексті.
▶ Вдосконалювати культуру виконавського інтонування, майстерність у використанні комплексу художніх засобів виконання з стилем музичного твору.
▶ Знати закономірності та методи виконавської роботи над музичним твором.
▶ Підготовки твору до публічного виконання, студійного запису.
▶ Виконання задач репетиційного процесу, способів та методів організації в різних умовах.
▶ Розуміння та використання механізмів музичної пам'яті, специфіки слухових процесів, виявлення емоційної, волевої сфер, роботи творчого уявлення.
▶ Постійно та систематично працювати над вдосконаленням виконавської майстерності.
▶ Застосовувати теоретичні знання в музично-виконавській практиці.
▶ Здійснювати виконавську діяльність.
▶ Вдосконалення та розширення репертуару.

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу			
Вид заняття		Загальна кількість годин	
індивідуальні заняття			
самостійна робота			
Ознаки курсу			
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
1-10	музичне мистецтво	магістратура I – рік навчання	Нормативний

6. Система оцінювання курсу

Навчальний семестр	Контрольний захід (семінар, контрольна робота, технічний залік, академконцерт, огляд тощо)	Теми, що виносяться на контрольний захід	Максимальний бал за контрольний захід
--------------------	--	--	---------------------------------------

6		Виконання гам. Виконання інтервалів. Попередня настройка оркестру. Настройка оркестру. Акордово-гармонічна настройка оркестру.	25
6		Основні види штрихів. Виконання в штрихах гам, арпеджіо, вправ. Виконання фрагментів музичних творів. Артикуляція. Використання прийомів видобування звуку, які входять в поняття «артикуляція».	25
6		Основні поняття про динаміку. Її види. Шкала динамічних градацій. Динамічні відтінки.	50
6		Організація мелодії. Фразування. Фраза. Речення. Мотив. Субмотив. Типи кульмінацій. Закінчення. Характер та типи мелодичного руху. Способи синтаксичного розподілу та поєднання. Метро-ритмічна основа.	25
6		Фон. Баланс. Рельєф. Контрасність. Залежність фактури від цих чинників.	25
10		Фактура (мелодія, акорди, поліфонічні голоси, орнаментика, і т.д.). Типи фактури (поліфонічна, гомофонічна, акордова, монодична). Унісонні подвоєння. Тембровий колорит. Ансамблеві співвідношення інструментів. Оркестрове «Тутті».	50
10		Використання особливих, специфічних прийомів звуковидобування, артикуляції, штрихів, фразування. Синкопа. Біт.	50
10		Максимальна узгодженість музично-виконавських засобів виразності, їх виправдане співвідношення та єдність в процесі гри. Чистота інтонування, синхронність та збалансованість звучання, метроритм, динаміка, виразність фразування, артикуляції та штрихів, виконавське дихання, прояв рельєфу та фону. Досягнення єдиного розуміння та втілення емоційно-образного	50

змісту музики.

Шкала оцінювання успішності

університетська		національна	шкала ЄКТС
90-100	5	відмінно	A
80-89	4	добре	B
70-79			C
60-69	3	задовільно	D
50-59			E
26-49	2	незадовільно	FX
1-25			F

7. Політика курсу

В циклі спеціальних дисциплін основною ціллю оркестрового класу є підготовка студентів до роботи в якості артистів оркестру, що володіють фахом на високому професійному рівні. Вирішування творчих задач, що виникають в процесі репетицій, зумовлює необхідність проведення занять з оркестром у визначеній організаційно-методичній послідовності. Ця послідовність складається з ряду стадій репетиційного процесу. В її основі лежать головні дидактичні та методичні принципи: слідування від простого до складного, від власного до загального. Дотримання цих принципів визначається у вмінні керівника визначити ступінь складності твору що вивчається, правильні шляхи його послідовного засвоєння. В зв'язку з цим виникає необхідність правильного використання цих форм роботи з оркестром – індивідуальної, групової і загально-оркестрової в їх розумному співвідношенні.

8. Рекомендована література

1. Роталь-Левицкий Д. Беседы об оркестре. М., 1961
1. Чулаки М. Инструменты симфонического оркестра. – М., 1972.
2. Агафонников Н. Симфоническая партитура. – Л., 1981.
3. Шпитальный П. Чтение симфонических партитур, хрестоматия. – М., 1970.
4. Благлвещенский И.П. Из истории скрипичной педагогики. – Минск, 1980.
5. Раабен Л. История русского и советского скрипичного искусства. – Л.: Музыка, 1978. – 199 с.
6. Гинзбург Л., Григорьев В. История скрипичного искусства. – М., 1990. – Т.1. – 285 с.
7. Розанов В. Инстр
8. ументоведение. Пособие для руководителей оркестров. М., 1981.
9. Колеса М. Основы техники диригування. – К.,1981.
10. Гинзбург Л., Григорьев В. История скрипичного искусства. – М., 1990. – Т.1. – 285 с.
11. Иванов-Радкевич А. О воспитании дирижера. – М., 1973.
12. Кондрашин К. Мир дирижера. – Л., 1976.
13. Михайлов Н. Школа игры. для духового оркестра. – М., 1989.

14. Светланов Е. Музыка сегодня. – М., 1985.
15. Апатский В. Теория и практика игры на духовых инструментах. – Музична Україна, 1989.
16. Денисов Е. Ударные инструменты в современном оркестре. – М., 1982.
17. Фуртвенглер В. Исполнительское искусство. – М., 1966.
18. Чулаки М. Инструменты симфонического оркестра. – М., 1972
19. Благлвещенский И.П. Из истории скрипичной педагогики. – Минск, 1980.
20. Волощук Ю.І. Скрипкова музика композиторів Галичини 1919-1939 років у контексті розвитку європейського модернізму // Вісник Прикарпатського університету. Мистецтвознавство. – Вип. 3. – Івано-Франківськ: Плай, 2001. – С. 161-169.
21. Витачек Е.Ф. Очерки по истории изготовления смычковых инструментов. – М., 1964.
22. Лапсюк В. Джерела української скрипкової культури // Музика. – К., 1981. – №6. – С. 25-26.
23. Ямпольский И.М. Русское скрипичное искусство: Очерки и материалы. – М., Л.: Музгиз, 1951. – Т.1. – 516 с.
- 1.